

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 38/06-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti Ing. Š. C., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. I. H., B., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 193/01, na neverejnom zasadnutí 10. mája 2006 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 193/01 porušil základné právo Ing. Š. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ing. Š. C. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 25 000 Sk (slovom dvadsaťpäťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Galanta p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Galanta je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania Ing. Š. C. v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. I. H., B., (...), do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti Ing. Š. C. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 38/06-9 z 10. februára 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť Ing. Š. C., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. H., B., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 193/01.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 25. septembra 2000 Okresnému súdu Dunajská Streda návrh na zaplatenie 120 000 Sk s príslušenstvom proti žalovanému - súdnemu exekútorovi JUDr. Z. S., Exekútorský úrad, D. (ďalej len „žalovaný“), ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 5 C 126/00.

Sťažovateľ na pojednávaní konanom 18. mája 2001 vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom Okresného súdu Dunajská Streda, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 10 Nc 25/01 z 31. júla 2001 tak, že predmetnú vec

prikázal na prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Na okresnom súde bola predmetnej veci pridelená spisová značka 8 C 193/01.

Okresný súd pojednávanie konané 14. januára 2002 po vypočutí účastníkov konania uznesením odročil na neurčito s tým, že im prikázal založiť v lehote 10 dní do spisu listinné dôkazy. Žalovaný si túto povinnosť uloženú mu súdom dosiaľ nesplnil. Toto pojednávanie bolo podľa sťažovateľa dosiaľ jediným úkonom týkajúcim sa predmetu tohto konania.

Právny zástupca sťažovateľa 7. októbra 2002, teda po uplynutí 9 mesiacov, písomne urgoval a žiadal o nariadenie nového pojednávania v tejto veci. Keďže okresný súd na spomínanú žiadosť nereagoval, sťažovateľ 3. februára 2003 opätovne požiadal okresný súd „o súčinnosť“. Okresný súd mu vo svojej písomnej odpovedi na túto žiadosť oznámil, že spisový materiál v predmetnej veci bol 3. apríla 2003 zaslaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) bez udania dôvodu. Právny zástupca sťažovateľa následne osobne 13. januára 2004 urgoval ministerstvo spravodlivosti ohľadne zaslania spisu, ktorý bol následne okresnému súdu vrátený.

Okresný súd po vrátení spisu nariadil na 17. máj 2004 pojednávanie v uvedenej veci. Právny zástupca žalovaného svoju neúčast' na tomto pojednávaní ospravedlnil a zároveň požiadal o nariadenie nového pojednávania. Na ďalšom pojednávaní konanom 7. júla 2004 sa zúčastnil iba právny zástupca sťažovateľa, ktorý v jeho priebehu vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi JUDr. M. K., pretože sťažovateľ proti tomuto sudcovi podal žalobu na Okresnom súde Poprad, ktorá je vedená pod sp. zn. 13 C 175/04. Krajský súd uznesením sp. zn. 23 NcC 27/04 z 13. septembra 2004 rozhodol, že sudca JUDr. M. K. je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 193/01.

Spisový materiál v uvedenej veci bol okresnému súdu doručený 27. septembra 2004. Podaním z 12. januára 2005 sťažovateľ opätovne okresný súd požiadal o nariadenie pojednávania v tejto veci a zároveň navrhol, aby okresný súd prostredníctvom policajných

orgánov preveril, resp. potvrdil skutočnosť, že na žalovaného bolo 5. júna 2004 vyhlásené celoštátne pátranie z dôvodu nezvestnosti.

Pojednávania konaného 24. februára 2005 sa opätovne zúčastnil iba právny zástupca sťažovateľa, ktorý navrhol, aby okresný súd žalovanému ustanovil opatrovníka. Sťažovateľ okresnému súdu 3. marca 2005 zaslal požadované listinné dôkazy, predovšetkým potvrdenie orgánov činných v trestnom konaní, že na žalovaného bolo 5. júna 2004 vyhlásené celoštátne pátranie, a súdu je podľa neho známa i skutočnosť, že žalovaný je trestne stíhaný.

Okresný súd od posledného pojednávania vo veci (t. j. od 24. februára 2005), od ktorého uplynulo už takmer 10 mesiacov, podľa sťažovateľa nevykonal žiadne opatrenia smerujúce k rozhodnutiu predmetnej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ tvrdí, že prietahy v uvedenom konaní sú neodôvodnené. Od podania žaloby (25. septembra 2000) uplynulo už viac ako 5 rokov a vo veci dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľ podal v tejto veci na žalovaného aj trestné oznámenie a vec je vyšetrovaná na Úrade justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru Bratislava III pod sp. zn. ČVS: OÚV-1069/2000. Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal ešte v roku 2004 proti žalovanému obžalobu, avšak následne bola táto vec súdom vrátená na došetrenie a dosiaľ nie je ukončená.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález nasledujúceho znenia:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že nekonaním Okresného súdu v Galante v konaní vedenom pod sp. zn.: 8 C 193/2001 porušil základné právo Ing. Š. C., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ing. Š. C. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 50 000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Galante povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Ing. Š. C. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 8 800,- Sk podľa § 11 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. pozostávajúcej z 2 úkonov po 4 250,- Sk a 2 krát režijný paušál po 150,- Sk, ktoré je Okresný v Galante povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. I. H. č. ú. (...) do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Právny zástupca sťažovateľa ústavnému súdu na základe jeho výzvy podaním doručeným 14. marca 2006 oznámil, že netrvá na konaní ústneho pojednávania v tejto veci a súhlasí s upustením od neho.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu k predmetnej veci vyjadril podaním z 20. marca 2006 prostredníctvom svojho predsedu. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení podal prehľad priebehu konania v tejto veci (z tohto prehľadu okrem iného vyplýva, že spis v uvedenej veci sa od 3. apríla 2003 do 16. januára 2004 nachádzal na ministerstve spravodlivosti).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Sťažovateľ doručil 25. septembra 2000 Okresnému súdu Dunajská Streda návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal zaplata pohľadávky vo výške 120 000 Sk s príslušenstvom, smerujúci proti žalovanému (súdnemu exekútorovi JUDr. Z. S., Exekútorový úrad, D.). Tento návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 5 C 126/00.

Pokynom zo 16. októbra 2000 nechal vo veci konajúci sudca Okresného súdu Dunajská Streda doručiť podaný návrh na začatie konania žalovanému, aby sa k nemu v lehote 5 dní písomne vyjadril, a súčasne od neho vyžiadať menovací dekrét. Žalovaný

sa k podanému návrhu vyjadril podaním z 23. októbra 2000, v ktorom navrhol, aby bol v celom rozsahu zamietnutý.

Dňa 2. novembra 2000 Okresný súd Dunajská Streda žalovaného opätovne vyzval na zaslanie vyjadrenia k podanému návrhu a dekrétu o vymenovaní za exekútora. Žalovaný v prílohe svojho listu doručeného súdu 30. novembra 2000 Okresnému súdu Dunajská Streda zaslal požadovaný menovací dekrét, a súčasne mu v ňom oznámil, že jeho vyjadrenie bolo tomuto súdu doručené už 26. októbra 2000.

Zákonný sudca pokynom z 19. decembra 2000 nariadil v uvedenej veci pojednávanie na 2. február 2001 a nechal naň predvolať účastníkov konania. Účastníkom konania ako i právneho zástupcovi sťažovateľa bolo predvolanie na pojednávanie doručené, avšak zápisnica o pojednávaní z tohto dňa sa v spise nenachádzala.

Okresný súd Dunajská Streda v uvedenej veci 3. apríla 2001 uskutočnil pojednávanie (nariadené pokynom z 21. februára 2001), ktoré bolo odročené na 18. máj 2001 s tým, že opätovne bude predvolaný právny zástupca sťažovateľa a že od žalovaného bude vyžiadaný doklad o uskutočnenej konferencii exekútorov, na ktorej sa mal podľa jeho ospravedlnenia doručeného v deň pojednávania zúčastniť.

Pojednávanie konané 18. mája 2001 bolo odročené na neurčito s tým, že právneho zástupcovi súd uložil povinnosť predložiť dôvody preukazujúce zaujatosť sudcov Okresného súdu Dunajská Streda v tejto veci v lehote 5 dní. Právny zástupca sťažovateľa si túto svoju povinnosť splnil podaním doručeným súdu 23. mája 2001. V období od 20. júna 2001 do 3. júla 2001 sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrili jednotliví sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda a podaním z 3. júla 2001 bol spis v uvedenej veci postúpený krajskému súdu. Uznesením krajského súdu č. k. 10 Nc 25/01-57 z 31. júla 2001 boli sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda vylúčení z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Druhým výrokom tohto uznesenia bola predmetná vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Spisový materiál v tejto veci bol Okresnému súdu Dunajská Streda doručený 3. septembra 2001. Uznesenie krajského súdu

bolo následne na základe pokynu zo 6. septembra 2001 expedované účastníkom konania, právoplatnosť nadobudlo 13. septembra 2001. Úpravou z 24. septembra 2001 bol spis v uvedenej veci postúpený okresnému súdu.

Zákonný sudca okresného súdu pokynom z 9. októbra 2001 nariadil na 14. január 2002 pojednávanie v uvedenej veci, na ktoré nechal predvolať účastníkov konania spolu s ich právnymi zástupcami. Pojednávanie konané v uvedený deň bolo okresným súdom odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania v tejto veci.

Výzvou z 18. januára 2002 okresný súd požiadal sťažovateľa o predloženie 1 kópie znaleckého posudku. Sťažovateľ túto výzvu, ako aj ďalšie povinnosti uložené mu na pojednávaní splnil 31. januára 2002. Znalecký posudok bol následne súdom (na základe pokynu sudcu z 12. februára 2002) doručený žalovanému.

V prílohe listu zo 14. januára 2004 bol spisový materiál v predmetnej veci vrátený okresnému súdu ministerstvom spravodlivosti, ktoré si ho, ako vyplýva z tohto podania, zapožičalo. Zo spisu nie je zrejmé, kedy bol zaslaný ministerstvu spravodlivosti a na základe čoho.

Zákonný sudca pokynom z 13. apríla 2004 nariadil pojednávanie na 17. máj 2004 a nechal naň predvolať účastníkov konania a svedkov, a súčasne vyžiadať spis sp. zn. 10 C 64/01 od Okresného súdu Bratislava III.

Podaním doručeným súdu 17. mája 2004 predvolaná svedkyňa (Mgr. K. B.) ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, pretože podľa jej informácií sa na nariadenom pojednávaní nezúčastnia žalovaný ani jeho právny zástupca. Podaniami doručenými súdu 17. mája 2004 ospravedlnili svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní aj žalovaný (z dôvodu neúčasti právneho zástupcu) a jeho právny zástupca (zo zdravotných dôvodov) a požiadali o jeho odročenie. Okresný súd pojednávanie konané 17. mája 2004 uznesením odročil na 7. júl 2004.

Právny zástupca sťažovateľa pred otvorením pojednávania 7. júla 2004 vzniesol proti zákonnému sudcovi v uvedenej veci JUDr. M. K. námietku zaujatosti so zreteľom na jeho pomer k nemu ako právnenému zástupcovi sťažovateľa. Okresný súd pojednávanie v tejto veci odročil na neurčito. Zákonný sudca sa k podanej námietke vyjadril 9. júla 2004 (vo veci sa cítil byť zaujatý) a spis bol následne 19. júla 2004 doručený krajskému súdu. Okresnému súdu bol spis 2. augusta 2004 krajským súdom vrátený ako predčasne predložený. Na základe pokynu zo 4. augusta 2004 vyzval súd právneho zástupcu sťažovateľa na doplnenie vznesenej námietky zaujatosti v lehote 10 dní v zmysle právneho názoru krajského súdu. Právny zástupca sťažovateľa uvedenú výzvu súdu splnil podaním doručeným 20. augusta 2004.

Dňa 3. septembra 2004 bol spis v uvedenej veci opätovne zaslaný krajskému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti. Uznesením č. k. 23 NcC 27/04-97 z 13. septembra 2004, ktoré sa stalo právoplatným 5. októbra 2004, krajský súd sudcu JUDr. M. K. vylúčil z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Spis v uvedenej veci bol okresnému súdu doručený 27. septembra 2004.

V súlade s § 11 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v platnom znení a s rozvrhom práce bola táto vec na základe opatrenia predsedu súdu z 13. októbra 2004 pridelená na prejednanie a rozhodnutie inému sudcovi podľa výberu elektronickej podateľne z dôvodu vylúčenia sudcu JUDr. M. K. Vec bola 14. októbra 2004 pridelená sudkyni JUDr. M. V.

Podaním doručeným okresnému súdu 13. januára 2005 právny zástupca sťažovateľa oznámil, že žalovaný je podľa jeho informácií trestne stíhaný, je po ňom vyhlásené celoštátne pátranie, a z tohto dôvodu navrhol, aby okresný súd žalovanému ustanovil opatrovníka a konal vo veci ďalej s ním. Uvedené informácie týkajúce sa žalovaného si okresný súd na základe pokynu zákonného sudcu z 1. februára 2005 overoval zaslaním

výziev Obvodnému oddeleniu Dunajská Streda i jeho právnomu zástupcovi a súčasne bolo týmto pokynom nariadené pojednávanie v tejto veci na 24. február 2005.

Právny zástupca žalovaného na výzvu okresného súdu odpovedal podaním doručeným 15. februára 2005, v ktorom ho súčasne požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky počas jarných prázdnin.

Mgr. K. B. okresnému súdu podaním doručeným 16. februára 2005 oznámila, že omylom došlo k prevzatiu poštovej zásielky súdu adresovanej osobne žalovanému, t. j. že k doručeniu predvolania nedošlo, a taktiež že 2. júna 2004 bola Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Šamorín oznámená nezvestnosť žalovaného, ktorého pobyt dovtedy nebol známy.

Okresný súd pojednávanie konané 24. februára 2005 odročil na neurčito za účelom predloženia správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dunajská Streda (ďalej len „OR PZ Dunajská Streda“) týkajúcej sa žalovaného. Odpoveď OR PZ Dunajská Streda bola okresnému súdu doručená 1. marca 2005, podľa nej bol žalovaný v tom čase nezvestný a jeho pobyt dovtedy nebol zistený.

Právny zástupca sťažovateľa na základe pokynu súdu z 24. februára 2005 v prílohe svojho podania doručeného 7. mája 2005 predložil súdu fotokópiu žalobného návrhu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 10 C 65/01, ako i doklad o vyhlásení pátrania po žalovanom od 5. júna 2004.

Okresný súd Bratislava III podaním doručeným 1. decembra 2005 požiadal okresný súd o zaslanie spisu v uvedenej veci alebo oznámenie prekážky, pre ktorú ho poslať nemožno. Podaním z 2. decembra 2005 bolo Okresnému súdu Bratislava III oznámené, že konanie v tejto veci dosiaľ nie je skončené.

Na základe pokynu zákonného sudcu z 2. decembra 2005 bol zisťovaný pobyt žalovaného výzvami adresovanými Registru obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej

Bystrici, Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Šamorín a Mestskému úradu Šamorín. Odpovede boli okresnému súdu doručené od 9. do 19. januára 2006 (z obsahu odpovedí vyplývalo, že žalovaný je stále nezvestný).

Pokynom z 10. marca 2006 zákonný sudca nechal vyzvať sťažovateľa, jeho právneho zástupcu, ako i právneho zástupcu žalovaného, aby mu v lehote 10 dní oznámili, či im nie sú známe nové informácie ohľadom pobytu žalovaného.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želaného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je žaloba o zaplatenie pohľadávky. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu ani z nimi

predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o právnej alebo skutkovej zložitosti veci, ktorá by mohla spôsobiť predĺženie konania v tejto veci.

B) Správanie sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd hodnotí ako aktívne, sťažovateľ bol v konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, reagoval na výzvy okresného súdu, zúčastňoval sa jednotlivých pojednávaní. V jeho správaní teda ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k spomaleniu postupu súdu v predmetnom konaní.

V priebehu konania sťažovateľ využil svoje procesné právo a podal námietku zaujatosti zákonného sudcu, o ktorej následne rozhodoval krajský súd. Možno teda konštatovať, že v dôsledku uplatnenia tohto práva sťažovateľom v preskúmanom konaní došlo k určitému predĺženiu konania v predmetnej veci na okresnom súde, čo však v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu nemožno započítať na jeho ťarchu (mutatis mutandis III. ÚS 192/02, III. ÚS 82/05).

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil dlhé obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu, ktoré mali výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Okresný súd nevykonával v uvedenej veci žiadne procesné úkony v dvadsaťšesťmesačnom období trvajúcim od 12. februára 2002, keď bol daný pokyn zákonného sudcu na zaslanie znaleckého posudku žalovanému, do 13. apríla 2004, keď bol spis v tejto veci vrátený okresnému súde z ministerstva spravodlivosti. Z uvedeného obdobia ústavný súd na ťarchu okresného súdu započítal obdobie osemnástich mesiacov, pretože počas zostávajúceho obdobia deviatich mesiacov sa spis v tejto veci nachádzal na ministerstve spravodlivosti (od 3. apríla 2003 do 14. januára 2004). Ďalšie obdobie nečinnosti okresného súdu začalo 7. mája 2005, keď právny zástupca sťažovateľa predložil súdu požadované doklady v tejto veci, a trvalo do 1. decembra 2005, keď bol okresným súdom vyžiadaný spis od Okresného súdu

Bratislava III, t. j. sedem mesiacov. Nečinnosť okresného súdu vo vyššie označených obdobiach bez toho, aby jeho postupu bránila zákonná prekážka, je potrebné považovať za zbytočný priesťah v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že konanie, ktoré je predmetom posúdenia, začalo pred okresným súdom 24. septembra 2001 a trvá už viac ako štyri roky a deväť mesiacov. Z uvedenej doby takmer dva roky tvorí obdobie, v ktorom v dôsledku nečinnosti okresného súdu dochádzalo k zbytočným priesťahom v predmetnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno dobu predmetného konania vedeného na okresnom súde považovať z hľadiska požiadaviek čl. 6 ods. 1 dohovoru za primeranú a ani za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľa boli porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Pretože ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priesťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 50 000 Sk, ktoré odôvodnil neodôvodnenými priesťahmi v konaní a celkovou dĺžkou konania v uvedenej veci, ktoré trvá viac ako 5 rokov bez toho, aby v ňom dosiaľ bolo právoplatne rozhodnuté.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 25 000 Sk. Táto suma zohľadňuje predmet konania okresného súdu, dĺžku zbytočných preťahov v tomto konaní (dva roky) a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd vo zvyšnej časti uplatnenému primeranému finančnému zadosťučineniu v návrhu sťažovateľa nevyhovel.

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 8 800 Sk pozostávajúcich „z 2 úkonov po 4 250,- Sk a 2 krát režijný paušál po 150,- Sk“.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je ocniteľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden

úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2005 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu 150 Sk.

Ústavný súd právnemu zástupcovi sťažovateľa za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2005 (príprava a prevzatie veci a písomné podanie na súd) priznal odmenu vo výške 5 002 Sk (2 x 2 501 Sk) vrátane úhrady režijného paušálu vo výške 300 Sk (2 x 150 Sk), spolu teda vo výške 5 302 Sk, a vo zvyšnej časti uplatnenému nároku na priznanie náhrady trov konania v návrhu sťažovateľa nevyhovelo.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006